

Idrottsarvet

Nr 37 - Årgång 20 - 2005

ÖREBRO LÄNS IDROTTSHISTORISKA SÄLLSKAP

Pris 20:-

Vi tackar våra sponsorer

Adolf Lindgrens Stiftelse
Aftonbladet
All-TeVe
Anticimex AB
Arbesko AB
Arver Lastbilar AB
Asplunds Fastigheter AB
Behrns Fastigheter AB
Bilforum AB
Biva AB
BraData AB
Carlsson Bil i Örebro AB
Folksam
Frövi Tryckeri
Föreningssparbanken AB
Handelsbanken
JM AB
Kumla Bostäder AB
Kumla Fastighetsbolag AB
Larssonbuss Larsson-Resman
Låstjänst AB
Läkargruppen i Örebro AB
Länsförsäkringar Bergslagen

Länsgården Fastighets AB
Länstrafiken i Örebro
Melins fastighetsförvaltning AB
NCC
Nerikes Allehanda
Nettoköp
Nya Parken City
Perssonsten AB
Röhnisch Sportswear AB
Silja Line AB
SISU Idrottsutbildarna
Sparbanken Stiftelsen Nya
Structor Hultén Stråth AB
Svenska Spel
Verktygsspecialisten
Västerport
ÖBO
Örebro Läns Idrottsförbund
Örebro Kommun
Örebro Läns Landsting
Örebro Promotion
Örebro Travsällskap

Örebro läns Idrottshistoriska Sällskap

Besöksadress: Engelbrektsgratan 3, Örebro
Telefon: 019-602 87 35
Postadress: Box 314, 701 46 Örebro
Postgiro: 49 29 530-6.
Organisationsnummer: 875001-4972

Ordföranden har ordet

Tänk att arbete kan vara så roligt, även hårt arbete. I skrivande stund pågår förberedelserna för den stora utmaningen, nämligen utställningen "Berättelsen om Orvar Bergmark", där vi i Örebro Läns Idrotts Historiska Sällskap är huvudarrangör. Vi är många som arbetar med utställningen och alla arrangemang runt omkring, och det är sällan man upplever sånt intresse för vad man gör som den här gången, just med utställningen om Orvar Bergmark.

Detta nummer av "Idrottsarvet" innehåller framför allt minnesartiklar om Orvar Bergmark. Många av hans gamla idrottsvänner har velat medverka och tillsammans har de format bilden av en person, som är unik i svensk idrotts historia. Jag tackar alla som bidragit till att teckna den bilden.

Vi är en stor grupp som deltar i det mycket breda arbete, som det är med en utställning på den här nivån. Det är tur att det finns så otroligt många människor som har verklig kompetens. Som ni vet så räcker det inte med bara kompetens; man måste även ha en vilja och ett engagemang för att det skall bli riktigt bra.

Det brukar vara svårt att ordna sponsorer i den tid vi lever, men denna gång kan vi glädja oss åt att det varit tämligen enkelt. Vår huvudsponsor inför utställningen "Berättelsen om Orvar Bergmark" är Adolf Lindgrens stiftelse. Örebro Kommun är också med, och sen har vi en mycket lång rad andra sponsorer från vårt näringsliv i Örebro län. Vilka som hjälpt oss klara av det här visas bl a i vår tidning. Ett varmt tack till alla våra sponsorer!

Jag tror att denna vår stora satsning kommer att ge ett enormt eko över hela vårt land. Det är nog en av de riktigt stora PR-satsningarna som sker i och för Örebro län under år 2005.

När man arbetar som vi gör i en stor grupp skall man ju inte framhålla några före de andra, men jag

kan inte undgå att nämna Thomas Eklund och Kurt Löfvenhaft, som är två enorma killar som verkligen inte "Vår Herre" glömt att vattna.

Förutom ovanstående firar Örebro Läns Idrotts Historiska Sällskap 20-årsjubileum. Den imponerande raden av medverkande vid våra träffar och möten redovisas i vår tidning. Vi planerar även för vårt årsmöte, där vi har glädjen att hälsa Thomas Nordahl välkommen som talare. Thomas har flyttat tillbaka till Örebro och är nybliven medlem i Sällskapet.

Jag brukar avsluta mitt lilla inlägg med att skriva, att det ser ljusst och bra ut för sällskapet. Vi har en enorm tillströmning med nya medlemmar, stämningen är god och Marianne Dahlberg, vår kassör, ser nöjd ut med det ekonomiska läget.

Örebro i mars 2005

Rolf Hallgren

Ordförande

Örebro Läns Idrotts Historiska Sällskap

Tel: 019-33 18 15. Mobil: 070-2706221

E-post: rolfhallgren@telia.com.

Orvar Bergmark

*Orvar
som en klippa
Bergmark
att lita på
på planen
på isen
i vardagen
idrotten var hans
först den fria
kulstötning
så fotbollen
spelare i världslaget
uttagen 1958
vid VM i Stockholm
given i landslaget
professionell
men nog var bandyn
idrottshjärtat närmast
blank is
klar luft
läktarna fyllda
ditt liv blev idrott
aktiv ledare expert
och vardagens mödor
idrottens byråkrati
suveränt hanterad
av Orvar
oförliknelig*

Detta är en nyskriven dikt av Arne Upling, medlem i Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap.

Bobby Byström

Sportchef på Dagens Nyheter under många år

Mina möten med Orvar

Solsticke-pojken

Sista gången jag träffade Orvar Bergmark blev ljus och minnesrik. Det skedde vid 40-årsjubileet för VM-silvermedaljörerna på ett bokförlag i Stockholm.

Där fanns Agne Simonsson, Bror Mellberg, Reino Börjesson och flera andra. "Fölet" Berndtsson var en av dem. Han tycktes hittat ungdomens källa. Han såg ut som han nyduschad klivit ut ur IFK Göteborgs omklädningsrum på sent 50-tal. Och så naturligtvis huvudpersonen - Orvar.

Det märktes att han trivdes i sällskapet. Det föreföll som den svåra sjukdomen för några timmar lämnat hans kropp. Han var en bild av glädjen. Omfamnande, lycklig. Inför den härliga synen hämtade jag ur minnets brunn en afton från 1993, då Lennart Johansson förärade Orvar Prinsens plakett. Centralföreningen, som byggde Stadion och möjliggjorde OS 1912, instiftade priset 1947 till arvprinsens Gustaf Adolfs minne. Han hade samma år omkommit i en flygolycka.

Lennart jämförde Orvar med Einar Nermans berömda teckning på våra tändsticksaskar och kallade honom Solsticke- pojken. Liknelsen rann upp i mitt huvud denna jubileumsdag därför att den kändes så träffande.

Orvar hann för övrigt knappt hämta sig efter UEFA-presidentens beröm, förrän Ove Kindvall, han med en efterbrännkammare i sin kroppsmotor, höjde rösten. Hans ord till vännen, landslagskamraten och förbundskaptenen var utsprungna direkt från hjärtat. Tyvärr är det bara ett fel med dem i dagens ljus: jag har dem inte på band.

Nollan tog revansch

Förbundskapten - den utnämningen kom oväntat för alla. Orvar för till ett elitmöte i Jönköping som Örebros representant och återvände som bas för A-landslaget från 1966. Norrköpings Lasse

Appelqvist, tillika styrelseledamot i förbundet, hade dragit i rätt tåtar.

Orvar gjorde sin sista och 94:e landskamp, "alldeles för många", enligt egen åsikt, i november 1965. Valet var självfallet en chansning och efter hans debut började det också blåsa snålt.

Förlust med 4-1 mot DDR borta. R:et Eklöv, min bitske chef på DN, började kalla honom O. Bergmark, inte O. utan en nolla i stället. Men R:et fick rätt snart äta upp sin elakhet under relativt gott mod. Han älskade fotboll och O. Bergmark förde ju Sverige till VM för första gången sedan 1958. Ja, då var landet givet som turneringsvärd.

Mexiko-VM 1970 hade kunnat bli en större fest för de blågula än det blev. Elvan är en av de starkaste genom tiderna. En del omständigheter sänkte slagkraften. Tråkig inkvartering på ett ålderdomshem, åldringarna hade flyttats ut. Italien myglade till sig den bokade svenska förläggningen. Två matcher på 2700 meters höjd. Ove Grahn sent frisläppt av Grasshoppers. Missnöje bland reserver etc. Ändå var laget nära avancemang. Segern i sista matchen mot Uruguay hade behövt vara 2-0 istället för 1-0. Ove Kindvall sköt i trävirket...

Populär memoarskribent

Erfarenheterna från Mexiko fick Orvar att kasta in handduken.

– En förbundskapten måste ha framgångar, sa han. Om de uteblir ska han avgå.

Han gick. I arv till "Åby" Ericsson lämnade han ett stjärnstall: Ronnie Hellström, Björn Nordqvist, Bosse Larsson, Ove Grahn, Kindvall, Roland Grip, Kurt Axelsson, m.fl. Alla höll över VM i Västtyskland 1974.

Vid hemkomsten blev han uppskattad, mångårig expertkommentator i radion. Själv övertalade jag honom att skriva sina memoarer som förbundskapten i DN. Hans fem långa artiklar

uppmärksammades mycket. Min kollega Stellan Kvärre svarade för de flesta intervjuerna med honom och skrev ut dem. Sen använde jag ettans sandpapper och putsade orden. Därför glädde det mig mycket att Orvar långt efteråt avslöjade att han ibland plockade fram artiklarna och läste dem igen. När de publicerades förvånades många över att han var så uppriktig. Ingen hartass användes.

- Det jag sagt till killarna öga mot öga får de tåla att läsa nu, löd hans motivering. Säkert lärorikt för några av dem.

Hans åsikter hade alltid tyngd, inte minst i kraft av hans meriter som aktiv. Allsvensk debut i ÖSK 1949, som center. Tränaren och AIK-legendaren "Pära" Kaufeldt, förste svensk att utvisas i en landskamp, konstaterade dock snabbt: "Du är ingen forward. Du är back." Debut som sån i A-landslaget 1951. Stor grabb i såväl fotboll som bandy (3 SM-guld). Fick Guldbollen 1958 och samma år röstades han in i världselvan efter VM.

Trenter och Forssell på värvarstråt

Med den bakgrunden behövde han inte höja rösten för att få andra att lyssna. Vem kunde drömma om denna idrottsliga karriär för bagarsonen i västerbottniska Byske, trots att han platsade i ortens A-lag redan som 14-åring. Hans utveckling påskyndades självklart tack vare familjens flytt till Örebro. Hans begåvning upptäcktes snabbare. Han blev attraktiv för andra klubbar och föremål för allsvenskans märkligaste värvningsförsök.

AIK-fantasten Stieg Trenter, bästsäljande deckarförfattare, övertalade poeten, litteräre allkonstnären och blivande akademiledamoten Lars Forssell att följa med till Örebro och värva Orvar. Trenter beställde taxi, en back öl inhandlades och så småningom knackade de på Bergmarks dörr. lite runda under fötterna. Mamman öppnade och förklarade att sonen inte var hemma. Ridå och dyster hemfärd för de båda "gnagarna".

Forssell har långt senare skrockande berättat för mig att fru Bergmark sagt att "två sluskar från Stockholm har varit här och sökt dej". Säkert förde Trenter duons talan. Han läspade, jag vet för jag har haft honom i telefon, och tillsammans med ölkonsumtionen väckte väl det mammans misstankar.

Rikedom av minnen i arv

Men slutet på den säregna utflykten blev att Orvar hamnade i AIK 1955. Det var då jag lärde känna honom. Visiten blev dock kort. Sent en afton hörde Kurt och Marianne Hamrin buller i våningen under i den AIK-ägda fastigheten. Orvar och hans Ulla bar möbler till flyttbussen. Hemlängtan gick inte att bemästra. Fast Ulla trivdes. Åtta matcher fick räcka för Orvar. Han hann i alla fall visa att en back kunde passera mittlinjen – ovanligt då.

Mer än en gång skulle hans bopålar överraskande flyttas, 200 000 kr i övergångssumma, över miljonen i dagens kronvärde, lockade honom 1962 till italienska Roma. Det blev två år med egenartade turer. Klubbens president började köpa centrar i parti och fann plötsligt sig ha fyra utlänningar i truppen mot tillåtna tre. En måste strykas. Gick svensken med på att offras? Jo, sa Bergmark. Som tack fick han full lön och segerpremier hela kontraktstiden. Landslagsformen höll han i Romas reservelva.

Ibland dök han upp i bandyallsvenskan - på plan! Jag såg honom en gång i Katrineholm. Efter matchen skrattade han högt och utbrast:

- Rom är en härlig stad att vara reserv i.

1964 återkom han till ÖSK som spelande tränare.

Så småningom kom chockbeskedet att en allvarlig sjukdom drabbat honom. Efterhand blev rapporterna om hans tillstånd allt dystrare, och han fick erfara hur värdefull djup kärlek och vänskap kunde vara i en svår situation. Budet om hans bortgång 2004 kom inte oväntat men mottogs med sorg och tårfyllda ögon. Orvar lämnade ändå åt oss alla ett fint arv efter sig: en rikedom av härliga minnen.

STADSKANSLIET

Örebro

www.orebro.se

Lars Forssell

Medlem av Svenska Akademien 1971 och AIK samma år

Så värvade jag Orvar Bergmark till AIK

/ ——— / Min andra fotbollsvän var Stieg Trenter. Han var en brinnande AIK-entusiast och jag har förblivit AIK-are av pietet mot hans minne. En morgon mot slutet av 50-talet ringde Stieg. Ärendet var kort. Vi skulle värva Orvar Bergmark till AIK. Sagt och gjort. Det fanns inga lämpliga tåg, så Stieg beställde prompt en bil, och med en låda öl som proviant, gav vi oss iväg. Framme i Örebro gick vi till Bergmarks våning och ringde på. Vi skulle komma som en överraskning, det skulle ge större effekt, hade Stieg räknat ut. Han var inte för inte deckarförfattare och en överraskningarnas man.

Orvar var inte hemma. Han befann sig inte ens i staden. Det var hans mamma som öppnade. Hon såg förskräckt ut. Men Stieg gav sig inte. Stående i tamburen höll han ett gripande föredrag om vilka

fördelar Orvar skulle vinna genom att flytta till Stockholm och spela för AIK. Hans karriär som konditor skulle gå längs en väg, som var stensatt med mandel och kantad med spunnet socker. Stieg fäktade och förklarade. Mamma Signe såg oroad ut.

Senare lär hon ha berättat för Orvar att hon fått besök av två "konstiga lodisar." Men jag och Stieg var övertygade om att var Stiegs lysande talekonst som slutligen kom mamma Signe att råda sin son att anta vårt förträffliga anbud. Glatt anträdde vi resan till den stad, som innebar så lysande utsikter för Orvar Bergmark.

Skulle inte jag veta något om fotboll? / - - - / Jag som har värvat Orvar Bergmark till AIK.

Stieg Trenter och Lars Forssell

Jodå, Orvar orkar året om!

En sån här vecka (oktober 1960) var och är bagateller för Orvar Bergmark:

Söndag: Allsvensk kvalmatch för Örebro SK mot IFK Kristianstad. Det blev 5-0 till de skomakarna och därmed var första hindret på återmarschen mot storserien avklarat. Bäst på plan? Ja, gissa en gång till!

Onsdag: VM-kvalmatch för Sverige mot Belgien. Det blev 2-0 till de blågula, som därmed avverkat åtminstone den första lilla etappen på vägen till slutspelet i Chile 1962. Vem tror ni bar upp det svenska försvaret? Rätt svarat, sitt ner!

Lördag: Ny allsvensk kvalmatch – denna gång mot IFK Luleå. Örebro SK vann med 2-1 och var därmed klar för come-back i societeten. Behöver det nämnas vem som var bäst på plan?

Söndag: Ny landskamp – denna gång mot gamla "arvfienden" Danmark. Det blev 2-0 till Sverige, och en av de mest tongivande i våra försvarslinjer var – just det, ja!

Ur presentation av Orvar skriven av Kerj i Fotbolls-boken.

Två världsstjärnor tillsammans: Orvar Bergmark tar Guldbollen 1958 av "Il professore" Gunnar Gren.

Johnny Lindahl

Orvar – en verklig ÖSK-are

Orvar har betytt mycket för ÖSK. När jag tillträdde som ordförande för huvudstyrelsen 1972 var den totala årsomsättningen i klubben 1,7 miljoner kronor och skulderna uppgick till 600 000 kronor.

Orvar hade lämnat förbundskaptensjobbet 1971 och blev då tränare i klubben. 1972 skulle avtalet förlängas och det ekonomiska läget var prekärt. Vi träffades vi en lunch och diskuterade hans engagemang, och när vi kom till ersättningen deklarerade Orvar att klubben betytt så mycket för honom att någon ersättning utöver direkta kostnader ville han inte ha. Så det var inte svårt att slå till. Inget skrivet avtal bara ett handslag.

För att beta av skulderna beslöts att vi skulle spara 60 000 om året och här jobbade Orvar hårt

på fotbollssidan och var mitt bollplank också inom övriga områden även sedan han slutat som tränare 1973. År 1976 såldes Hasse Borg till Eintracht Braunschweig för drygt 800 000 kronor. Klubbens alla skulder var nu borta och det fanns ca 300 000 kr i överskott. Jag glömmer aldrig Orvars ord då. Ja, nu gäller det att hålla i pengarna, för så mycket pengar finns inte som inte en engagerad idrottsledare kan göra av med.

Orvar var mycket engagerad för sin klubb och det var alltid lika givande att träffa honom och diskutera olika frågor som berörde klubben. Han var en verklig ÖSK-are.

Johnny Lindahl är hedersordförande i ÖSK

Carlsson Bil

Månd-fred 9-18 Lörd 10-14
Kyrkvägen 63, Lillån 019-16 43 80
www.carlsson-bil.bmw.se

LUXOR

ALL-TEVE

- en stark svensk.

AFFÄR OCH SERVICE
Ekersgatan 32 Örebro

Agne Simonsson

Orvar – en stor kämpe med positiv livssyn

En nykomling stötts

Första gången jag träffade Orvar var vid min debut i landslaget mot Norge 1957. Han verkade trygg och trevlig. Jag kommer glatt ihåg att Orvar på alla sätt försökte stötta mig som nykomling. "Spela som du gör i klubb laget så ordnar det sig" sa han. Det var tack vare sådant stöd från Orvar, Gren och andra rutinerade landslagsspelare som gjorde att man blev "bofast" i landslaget.

VM -58 – Orvars största idrottshändelse

Vid ett flertal tillfällen har Orvar sagt att VM-58 var det största som hänt i hans idrottsliv. VM:et som blev en organisatorisk, publikmässig och idrottslig jättesuccé i strålande svenskt sommarväder. För mig själv var det fantastiskt att som 22-åring få vara med och spela i detta skickliga lag. Jag måste få nämna namnen: Kalle Svensson, Orvar Bergmark, Bengt Gustavsson, Sven Axbom, Reino Börjesson, Sigge Parling, Kurt Hamrin, Gunnar Gren, Nils Liedholm och Nacka Skoglund. Man njuter när man läser uppställningen. Men hela truppen höll hög klass med ytterligare skickliga proffs och amatörer.

Orvar i världslaget

Innan finalen hade vi 10-2 i målskillnad och var inofficiella europamästare – det första riktiga EM gick 1960 där Sverige inte fick vara med. Det vanns av Sovjet som hade samma lag som vi mötte 1958, och siffrorna visar klart vilket starkt försvarsspel vi hade och där inte minst Orvar höll världsklass. Han blev också mycket välförtjänt uttagen i världslaget.

Agne Simonsson

f. 1935. Spelade för ÖIS 1952-60, 63-70. Real Madrid 60-63. Real Sociedad 61-62. Med i VM-laget 1958. Guldbollen samt SvD:s Bragdguld 1959. Totalt 51 landskamper. Efter den aktiva karriären tränaruppdrag i ÖIS, BK Häcken och Heraklis Saloniki.

Mitt i alla dessa framgångar bidrog Orvar och andra rutinerade spelare med sin ödmjuka inställning till att skapa harmoni och god anda i truppen, det fanns ingen skillnad mellan proffs och amatörer, mellan äldre och yngre, alla var inställda på att jobba ihop för framgång.

VM-laget på Eriksgata

Jag vet att Orvar vid vissa tillfällen sagt att om vi skött våra kort väl kunnat bli världsmästare, men också ofta glatt sig över att ha spelat en VM-final. Kanske blir det max en sådan per sekel för Sverige.

Efter segern över Västtyskland i semifinalen i Göteborg bestämdes att vi skulle åka tåg till Stockholm och finalen. Denna resa blev rena "Eriksgatan" för oss. Vi stannade vid fyra eller fem stationer och överallt rädde rena karnevalsyran. Tusentals människor hurrade och skrek och ville att vi skulle komma ut på perrongen. Det var sydeuropeiskt styrka och känsla. Det var en mycket stark upplevelse. Vi förstod att VM-laget var hela folkets angelägenhet och eftersom televisionen för första gången sände matcherna så hade detta byggt på intresset och fått stor genomslagskraft. Laget var nu var mans egendom.

Silverpilen

1992 ville TV-4 göra en dokumentär om VM-laget-58. Det bestämdes att vi skulle göra samma tågresor. Tåget fick det passande namnet "Silverpilen". Denna gång var det också mer grånade "gubbar" än vältränade spelare som anträdde färden. Men det var samma skämt och "gags". Vi fick se alla våra matcher i repris under resan och skulle kommentera bilderna.

Vilka kommentarer! "Använd inte stödjebenet när du passar". "Rör på dig, eller är du fastlimmad" eller "Kan du inte passa bollen i tid"? och svaret blev "Vad är klockan då"?

Det blev en lyckad resa i gemytlig stämning. I nostalgins tecken besökte vi även Lillsved för att känna av historiens vingslag.

Skönt med en sådan spelare i sitt lag

Att ha Orvar som medspelare var något speciellt. Hans fysiska styrka, fina huvudspel, tuffa men justa tacklingar, placeringssäkerhet och kloka passningar gjorde honom komplett. Han hade förmågan att hålla rent på sin sida. När han verkade överspelad kom han med sitt "långa ben" och räddade situationen. Dessutom en stor kämpe som aldrig gav upp. När det krisade höll han ihop laget med sin mentala styrka.

Skönt med en sådan spelare i sitt lag.

Spela inte på Orvars sida

Men jag har också haft Orvar som motståndare. Det var naturligtvis när ÖIS mötte Örebro. Oftast var det hopplöst att komma förbi på Orvars kant. Vårt anfallsspel gick istället ut på att spela så lite som möjligt på hans sida för att få målchanser. Det blev dock aldrig några målrika matcher eftersom Örebro över huvudtaget hade bra försvarare inte minst "Totten" Gustavsson. Orvars ande verkade sväva över hela försvarsspelet, så oftast blev motståndarna uttraderade. Det var verkligen tufft att möta Orvars lag Örebro.

Han utstrålade värme

Orvar hade härliga egenskaper: Kämpe, fighter, tuff men juste, stor lagspelare, stor mental styrka och var alltid bland de sista att ge upp i hopplösa lägen. Detta kännetecknar honom även utanför planen. Inombords var han en person med mycket hjärta. Han utstrålade värme, var ärlig och rättfram och en människa man alltid kunde lita på. Därutöver hade han en stor positiv livssyn.

Det är en ära och en glädje för mig att ha fått spela med Orvar under många år, fått vara lagkapten under hans tid som förbundskapten och att ha fått ingå i hans vänkrets.

Orvar kommer för alltid att ha en stor plats i svensk fotbolls- och idrottshistoria.

Fyllt 50 år?

Välkommen till Seniortorget.

Har du fyllt 50 år? Då kan du anmäla dig till ÖBOs Seniortorg. Även om dagarna som senior känns avlägsna just nu, kan det vara klokt att börja samla köpoäng. Bra att ha den dag du känner att ett lugnare boende med mycket gemenskap skulle passa dig!

För att så småningom få flytta in i en seniorbostad krävs att du fyllt 55 år och inte har några barn som bor kvar hemma.

Mer information om Seniortorget:
www.obo.se eller 019-19 44 00

öBo
Hem för dig

www.olif.se

Thomas Nordahl

Orvar Bergmark - största privilegiet att ha haft honom som vän

Thomas Nordahl

f. 1946. Till ÖSK från Degerfors IF 1965. Profvs i Juventus Italien 1968 samt i Anderlecht Belgien 1968-71. Åter i ÖSK fram till 1978. 252 matcher och 106 mål för ÖSK. 15 landskamper.

Det var med stor sorg som jag tog emot meddelandet om att Orvar Bergmark gått bort. Efter en lång tids sjukdom hade en av vårt lands största idrottsmän alla kategorier lämnat oss. Alla idrottsintresserade vet det mesta om hans fantastiska karriär både som aktiv och som ledare och vi som hade förmånen att spela tillsammans med honom eller att ha haft honom som ledare i olika sammanhang skulle kunna sitta i timmar och berätta om denna ödmjuka och karismatiska man som betytt så mycket för svensk idrott och för många av oss personligen.

Första mötet

Första gången jag träffade Orvar var tillsammans med min far, när svenska landslaget låg på träningsläger inför VM 1958. Jag och familjen bodde i Italien och min far skulle under turneringen skriva krönikor för dåvarande Stockholms Tidningen och med anledning av detta befann vi oss i Sverige. Vilken lycka för en 12-årig fotbollsgalen kille att få vistas en hel dag med dessa fotbollsstjärnor. Föga anade jag då att våra vägar skulle korsas några år senare.

Flytten till Örebro

Jag debuterade i allsvenskan med Degerfors IF 1964. Året därpå stod jag inför valet att fortsätta spela fotboll eller enbart satsa på studierna. Sista året av mina studier på handelsgymnasiet skulle fullföljas i Örebro och jag hade i ärlighetens namn ingen större lust att följa med till Norrköping, där min far skulle bli tränare. Jag upplevde det oerhört svårt och påfrestande att spela fotboll i en klubb som tränades av min egen far. Det var då som Orvar Bergmark tillsammans med Gösta Lindh, en annan stor spelare och ÖSK:are, kom in i bilden och på ett helt avgörande sätt kom att påverka mitt liv och min fotbollskarriär. Fader Gunnar, Orvar och Gösta hade talats vid och tydligen ansett att det fanns en viss talang i mig och att det vore synd att ge upp en lovande karriär.

Jag installerades i ett rum och kokvrå på Rudbecksgatan och hela ÖSK hjälpte mig till rätta, men det var Orvar och Gösta som såg till att skolan sköttes och höll kontakten med mina föräldrar. Orvar var säsongen 1965 spelande tränare och jag är mycket stolt över att ha fått spela tillsammans med en av Sveriges största spelare. Jag lärde mig

oerhört mycket under mitt första år i ÖSK och av Orvar. Jag anser att han är en av de största taktiker vi haft i svensk fotboll och hans förmåga att på ett enkelt och lärorikt sätt förklara spelsituationer är få förunnat.

Träningar, matcher och taktisk skolning är naturligtvis viktigt för en ung spelares utveckling, men det finns också andra viktiga saker som måste stämma om målet skall nås.

Jag tror att de samtalen Orvar hade med mig om målsättningar, träningsdisciplin, förberedelser, livet vid sidan av planen osv. har varit oerhört viktiga. Att någon bryr sig och verkligen tror på dig och dessutom låter dig ta ansvar – det fick mig att förstå att jag kunde bli en bra spelare.

Ledaren och människan

1966 blev Orvar förbundskapten och jag spelade vidare i ÖSK och debuterade i landslaget med Orvar som ledare 1967. Sommaren 1971 började min andra period i ÖSK efter proffstiden i Belgien hos Anderlecht. ÖSK tränades av Orvar och det var tack vare hans tidigare nämnda taktiska kunnande som vi lyckades klara oss kvar i allsvenskan.

Förutom prestationerna som aktiv och ledare kommer jag att minnas Orvar som mannen som

aldrig behövde höja rösten. Hans karisma och utstrålning är något man måste ha upplevt för att kunna förstå.

Med åren blev Orvar en mycket god och omtänksam vän som aldrig glömde bort en födelsedag eller som då och då skickade ett vykort från sina semesterresor.

Det var lärorikt att spela med Orvar, stort att ha honom som ledare men det största privilegiet har varit att ha haft honom som vän.

Orvar lämnar ett stort tomrum efter sig. Fotbollssverige har blivit fattigare.

Sänk din bilpremie

Vi har sänkt bilpremien
för våra kunder med
boendeförsäkring

Vill du bli en av dem?

Ring för premieuppgift
eller räkna ut premien
på Internet

Länsförsäkringar
Bergslagen
Bank & Försäkring

Tel 021-19 01 00
lansforsakringar.se/bergslagen

Structor

MULTHÉN STRÅTH

*Structor är ett
konsultföretag som
erbjuder tjänster
inom byggprojek-
tering, byggledning
och miljöteknik*

019-676 26 00

Fax 019-676 26 29

www.structor.se • structor@structor.se
Bettorpsgatan 10, 703 69 Örebro

Anders Karlsson

Byske - Örebro

Jag, liksom Orvar, tillbringade min uppväxt i Byske, en idyllisk by på ca 2000 invånare som ligger vid kusten i den norra delen av Västerbotten. Sommartid fördubblas befolkningen tack vare de turister som besöker det förnämliga havsbadet med camping, eller som kommer för att fiska lax i den vilt försande Byskeälven.

Vargarna mot romarriket

För att beskriva det idrottsliga klimatet i byn när jag växte upp så måste jag använda mig av en liknelse från seriernas värld.

Jag hoppas att ni känner till Asterix och Obelix och den lilla by i Gallien där de bedriver sin kamp mot det omgivande väldiga Romarriket. Romarriket får i det här fallet symbolisera den oerhört starka hockeykultur som var dominerande i distriktet, vars starkaste fäste var den närmast liggande staden Skellefteå. Skellefteå AIK, med spelare som Hardy Nilsson, "Krobbe" Lundberg, Martin Karlsson och Hardy Åström och ett SM-tecken 1978, dominerade då många ungdomars tankar på elitsatsning. Trolldrycken som gjorde att Byske stod emot det omgivande trycket och satsade på fotboll hette nog till stor del tradition.

En viktig del av den traditionen har förmodligen sitt ursprung i bygdens store son Orvar. Han började sin karriär som fotbollsspelare i idrottsföreningen Vargarna, vilken senare bytte namn till Byske IF.

Orvars kontakt med Byske efter flytten till Örebro bestod i att han ägde ett hus där hans faster bodde. Varje sommar fram till dess att huset såldes brukade Orvar komma upp på semester för att sköta underhållet.

Målvakten i Byske – min idol

Den slurk av sleven som gjorde att jag valde att satsa på fotboll, och trotsa kort säsong och dåliga träningsförhållanden, var en entusiastisk ungdoms-

Anders Karlsson

f. 1963 Värvades genom Orvar Bergmarks förmedling från Byske till ÖSK 1984. Blev omgående ordinarie målvakt. Fram till 1997 hela 319 matcher i A-laget. Suverän i närspellet, stark och spänstig. Efter avslutad spelarkarriär fortsatt som målvakts-tränare i ÖSK.

ledare som heter Stig Carlstedt. Stig växte upp och spelade fotboll med Orvar. Förmodligen blev jag dock betraktad som något excentrisk när jag talade om att min idrottsliga förebild inte var någon av nämnda hockey-lirare utan istället Sven-Axel Mikaelsson, målvakt i Byske IF och senare, tillsammans med sin bror Erling, min tränare. Sven-Axel lär också ha varit ner och provtränat med ÖSK under en period.

Från Byske till Örebro

Att jag så småningom hamnade som målvakt i Örebro hör ju naturligtvis också ihop med Orvar. Förutom att han visat vägen att det går att ta sig från Byske till ÖSK och vidare ut i stora fotbollsvärlden, så bestod Orvars inblandning i min flytt i att han vid sina semesterresor ofta anlätades som prisutdelare för sommarecupen där jag tydligen gjort ett gott intryck. Dessutom hade han god kontakt med Roy Hodgson, då tränare i ÖSK. Roy var vid den tiden på jakt efter en målvakt. Orvars kontakt med Stig Carlstedt lär säkert också ha spelat in.

När det sedan blev klart med flytt för min del till Örebro SK en januaridag 1984 och jag satte mig i en fullastad Toyota för att köra de 90 milen mellan Byske och vad jag då uppfattade som storstaden Örebro så kan jag bara föreställa mig med vilka känslor som Orvar gjorde samma resa som tonåring 1947.

Byske och ÖSK i våra hjärtan

Orvar fanns med och välkomnade mig till staden vid min framkomst och jag fick sedan det stora nöjet att träffa honom och prata om våra stora

gemensamma intressen. Byske och fotboll, vid ett flertal tillfällen innan han alltför tidigt avled. Det som fortfarande slår mig när jag tänker tillbaka på de gånger vi träffades är den pondus och karisma som fanns hos denne man trots att hans tydligaste karaktärsdrag var ödmjukhet och en lågmäld humor.

Kopplingen mellan Byske och Örebro kan också förstärkas genom att nämna att ÖSK, förutom mig själv och Orvar, har begagnat sig av ytterligare tre spelare med Byske-anknytning; Kenneth Rosén som representerade både Byske IF och ÖSK (-75) som målvakt innan han så småningom blev tränare i ÖSK. Målvakten Mats Johansson, som visserligen inte spelat i Byske IF men vars mor kommer från Byske, stod i mål i ÖSK (90-91). Avslutningsvis kan också nämnas Jonas Larsson även han målvakt i både Byske och ÖSK (92-93).

Jag hyser en trygg förvisning om att banden mellan de två orterna Byske och Örebro kommer att fortsätta att finnas kvar mycket tack vare bagarsonen, ÖSK:aren, VM-silvermedaljören och förbundskaptenen Orvar Bergmarks insatser.

Förhoppningsvis kan också små föreningar som Byske IF fortsätta sitt goda arbete med att föstra talanger som sedan kan slussas vidare till större sammanhang. Varför inte ÖSK? Det viskades dessutom nyligen i mitt öra om någon form av utbyte inför Byske IF's 100 års jubileum nästa år.

Må Julius Lagrell få stå där med lång näsa

Hoppas bara att ÖSK kan komma tillbaka från det dråpslag som utdelats av "Romarriket" fotbollförbundet, och slåss lika tappert som galler i superettan, för att nästa säsong vara tillbaka där vi hör hemma. I Allsvenskan. Då kan Julius "Lagrell" Ceasar stå där med lång näsa.

LARSSONBUSS

LARSSON-RESMAN

Prenumerera på NA!

Senaste nytt (lokalt, inrikes och utrikes), **kultur, sport, ekonomi, nöje, TV, väder och mycket mer.**

Ring 019-15 51 50 för mer information om våra prenumerationsformer.

NA

Olle Säaw
Olle "Totten" Gustavsson

En glad kille med ljus kalufs och blå ögon - han kom från Byske...

Olle Säaw

f. 1928, Mr ÖSK och Mr Bandy. I fotboll 353 matcher i seriesammanhang mellan 1946 och 1964 i huvudsak som tuff vänsterback. I bandy 26 landskamper, VM brons 1957 och 1963, Fem SM guld i bandy 1955-67. I bandy elegant inner och genombrottsman. Representerat ÖSK i sammanlagt 1018 A matcher såväl i bandy som fotboll.

Olle "Totten" Gustavsson.

f. 1933, Ungdomsår i Karlslunds IF. Till ÖSK 1953. Spelade där, med avbrott för fem år i IFK Kumla, till 1969, 161 A matcher. Därefter fortsatt arbete för ÖSK som massör, vilken uppgift han även haft i bandyns landslag. Under aktiva tiden känd som tuff men juste mittback, fruktad av dåtidens anfallsstjärnor.

Fridas kafé

Olle Säaw, 20 år, var den store idolen på Fridas kafé, vilket inte var oangenämt, minns Olle, när vi träffar honom och Olle "Totten" Gustavsson för att tala minnen om Orvar - inte bara idrottsminnen.

Olle Säaw och Olle "Totten" Gustavsson, lärde känna Orvar redan när han som 17 årig lintott anlände till Örebro från Byske. Ganska snart hade Orvar etablerat sig inom idrottskretsarna i Örebro, "och ganska snart var man bräddad hos Frida", minns Olle Säaw.

– Det tog inte lång tid förrän Orvar med sitt soliga leende och sin blonda kalufs övertagit min plats hos Frida. Olle skrattar åt minnet och menar, att det inte är lätt att bli profet i sin egen hemstad, Frida, som egentligen hette Rut Andersson, var damen som styrde och ställde på caféet, där idrottsungdomarna höll till före och efter träningar och matcher.

Yrkesliv

Orvar fick jobb som bagare, "Totten" arbetade på tobaksbolaget och Olle Säaw var brandman.

Arbetstiderna gjorde att grabbarna under eftermiddagarna kunde köra ett eget träningspass på Lingplan, därefter en fikapaus hos Frida och sedan den ordinarie A-lagsträningen. Rena proffsträningen, menar Säaw, som dessutom hade hård idrottsträning inlagd i arbetspasset som brandman. Inte undra på att motståndarlaget som regel lade upp en särskild taktik, när de mötte ÖSK.

Längre fram blev Olle Säaw och Orvar arbetskamrater på brandkåren, och det var tänkt att även "Totten" skulle börja där, men en skada satte stopp för den anställningen. Nåväl, Örebro Brandkår var i alla fall oslagbar i korpserien under flera år.

"Totten" blev till slut arbetskamrat med både Orvar och Olle Säaw, när de under flera år arbetade

tillsammans med Orvar som chef på Idrottsstyrelsen i Örebro kommun. Fotboll, bandy, jobb och fritid, med undantag för de år som Orvar spelade i AIK och i Roma, gjorde att träffades så gott som dagligen.

När liberon kom till Sverige

När Orvar återvände till ÖSK efter åren i Italien, tog han med sig ett i Sverige nytt försvarssystem med libero. Modellen bygger på att en försvarsspelare får en friare roll. Orvar lanserade även en ny form av backspel. Från sin position till höger drog han gärna upp anfall – blev en extra högerytter. För att trots allt ha täckning bakåt, minns Olle Säaw, att han aldrig tilläts gå över mittlinjen.

Vi kommer också att prata om spelarnas relation till domarna. Orvar kritiserade aldrig domslut. Men gång hände det under en match mot Malmö FF. Han kunde inte tåga och sa vänligt: "Nu tycker jag att du dömde fel." Kommentaren låg sedan och gnagde i Orvars sinne, och på måndagen ringde han upp domaren och bad om ursäkt.

Utanför arenan

Idrottsmän, även på mycket hög nivå, har ändå ett liv vid sidan om idrottarenorna.

– Vad talade ni om när ni inte snackade om idrott och vad gjorde ni?

– Det är klart att vi talade mest om idrott men även om andra saker. Vid uppvaktningar av olika slag var det oftast Orvar som stod för arrangemangen. Ofta tog han fram dikter av Nils Ferlin, som jag fick läsa upp för jubilarer under högtidliga former, berättar "Totten."

Varje år inbjöd Olle Säaw till en sommarfest i sommarstugan i Hampetorp. Där fick Orvar tillfälle att visa upp sina färdigheter i rephoppning. "Han hoppade rep som en Gud."

Det är ett stort nöje att sitta och lyssna på Orvars gamla idrottskamrater. De berättar nästan i mun på varandra, ögonen lyser och det är inte svårt att förstå att det är äkta kamratskap bakom orden. När vi kommer in på de sista åren blir tonen en annan, men känslan av kamratskap förstärks ytterligare.

De sista åren

– "Totten" gjorde en jätteinsats. Han besökte Orvar nästan varje dag under de sista sex åren. Själv

besökte jag Orvar varje onsdag under den sista tiden, säger Olle Säaw.

– Varje dag åt vi lunch tillsammans, och på eftermiddagen fikade vi. Orvar trivdes när vi berättade historier. Naturligtvis snackade vi minnen, och kommenterade nyheterna som vi såg på TV och i tidningen. Oftast var Orvar vaken hela tiden jag var där, men ibland hände det att han somnade. Då sov även jag en stund på soffan, minns "Totten".

Orvars levnadsregler

Orvar var underfundig och hade en fin humor. Han använde ofta tänkespråk. Vid något tillfälle fick "Totten" detta: *"Om någon inte delar din uppfattning, försök att sätta dig in i hans"*. En visdom som han säkert själv haft nytta av. Andra ord som han delade med sig av var: *"Att inte taga något för givet är att få större toleransnivå till omgivningen"*. *"Att få vänskap, men också ge"*. *"Måtte vinden blåsa i din rygg"*. *"Artighet och vänlighet är en dygd, lär dig att lyssna - var anträffbar!"* *"Idrotten har gett mig många vänner i många länder"*. Dessa tankar och andra liknande levde Orvar efter, och de visar hurudan han var som person, menar "Totten."

– Jag har alltid sett upp till Orvar, han var en idol, säger "Totten". Det jag nu minns bäst är hans blå ögon, hans leende och ljusa kalufs.

– Orvar var den typiska svenska idrottsmannen, glad, ljus, reslig med många fina egenskaper. Han var den diplomat som erfordrades för att bli den fina ledare han blev, avslutar Olle Säaw.

Som elitidrottsman i två stora bollsporter och som förbundskapten i fotboll befann sig Orvar under många år i strålkastarljuset. Han fick utstå en del men klagade inte. Vid en uppvaktning av en idrottskompis skrev Byskepojken som kom till Örebro och blev idrottsidol ner det som var hans rättesnöre i idrottslivet:

"Den som träder in i offentligheten har ingen hänsyn att vänta men heller ingen att fordra."

Vi som hade nöjet att lyssna på Olle Säaw och "Totten" Gustavsson var Bertil Cajdert, Lars Ehlin och Kurt Löfvenhaft.

Tommy Svensson

När Orvar kom till Gnosjö

Första minnet av Orvar var från VM-finalen -58, då jag som liten grabb fått följa med min far till Stockholm för att få uppleva något som man knappt hade vågat drömma om. Orvar blev då en av mina absoluta idoler.

När han sedan blev förbundskapten och på våren -67 kom till lilla Gnosjö för att kolla på mig i en div.2-match och kom in och hälsade på oss spelare i omklädningsrummet, var det ett mycket stort

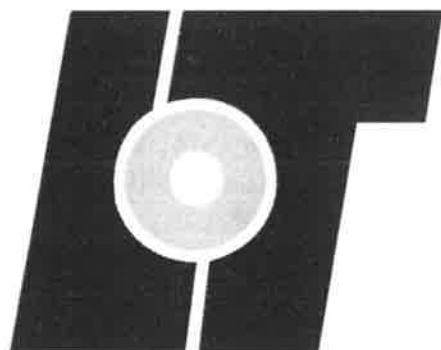
Tommy Svensson
f. 1945. SM med Öster
1968. Proffs i Standard
Liege, Belgien 1971-
73. 40 A- landskamper,
Guldbollen 1969.
Bäste svensk vid VM
1970. Förbundskapten
med VM-brons 1994.

ögonblick i min fotbollshistoria.

Jag gjorde tydligen en bra match, för en månad senare fick jag debutera i vårt A-landslag!

Orvar ingav en enorm respekt. Han var kunnig och trygg, alltid rättvis och hade ett uppträdande som vi spelare beundrade. Han blev en stor förebild för mig som både spelare och ledare. Vi höll kontakten genom åren, bl a genom att varje år sända julkort till varandra.

www.lanstrafiken.se

En paus för alla tillfällen.

Vi har kryssningar till Helsingfors,
Åbo, Tallinn och S:t Petersburg.
Dessutom Gourmetkryssning, Relax-
kryssning och flera olika alternativ på
Konferenskryssningar.

För mer information kontakta Silja Butiken Örebro, Köpmangatan 36,
tel 019-611 60 40, eller Silja Line, tel 08-22 21 40. www.silja.se

SILJA LINE

Sigge Parling

När Orvar sa någonting kom det från hjärtat

Sigge Parling

F. 1930. Från Valbo och Gefle IF till Djurgården 1949. Spelade i Sirius 1960-63, åter till Gefle IF fram till 1965. VM-silver 1958. 39 landskamper. Även skicklig bandymalvakt med landslagsuppdrag.

Första gången jag träffade Orvar var i Helsingfors i slutet av februari 1950. A-landskamp i bandy mot Finland. Ingen av oss hade fyllt 20 år, det var vår debut i A-landslaget. Vi fick spela med de ärrade kämparna Nicke Bergström, Pontus Widén, Uno Wennerholm, Gunnar Zackrisson, Herbert Swartse och andra kända namn i svensk bandy.

Sista gången vi spelade tillsammans var i bandylandslaget VM-61 i Norge. Final mot Sovjet på Bislet i Oslo, förlust med 1-2. Silver för Sverige.

Vi spelade tillsammans i fotbollslandslaget under större delen av 1950-talet med VM-silver som topp.

Orvar höll alltid en jämn högsta nivå, Brytsäker och med blick i uppspelen. Hans varma och enkla personlighet gjorde att han blev beundrad och omtyckt i alla läger. När Orvar sade någonting kom det från hjärtat och det märkte omgivningen. Han hade även pondus som kom sig av hans stora kunskande i både bandy och fotboll som ingen kunde ifrågasätta.

När vi strax efter VM -58 fick vår andra son döptes han till Orvar - rumskamraten under VM-turneringen.

Vi placerar hyresgästen i centrum.

Telefon 019-100 100 • www.asplundsfastigheter.se

 asplunds
FASTIGHETER

Reino Börjesson

Till vännen Orvar, någonstans där uppe

Reino Börjesson
f.1929, Jonsered
och IFK Göteborg
1951-53 därefter
Norrby IF. Slitstark
ytterhalv med
sammanslagt 11
landskamper och
VM-silver 1958.

Vårt första möte, G.a Ullevi i Göteborg 1951 och allsvenskan. IFK mot ÖSK. Du back då, jag ung c.f.

Efter en match Pressen - Landslaget 1953 i Borås, tog vårt "gemensamma" spel fart i landslaget 1957. Nio landskamper blev det tillsammans. Du som back, jag som halvback på högersidan i laget. En härlig tid.

Allt toppades av VM-finalen 1958 mot Brasilien. Tyvärr förlust men stort ändå.

Orvar, det stöd Du gav som spelare och kamrat minns jag med värme och tacksamhet.

Tyvärr lämnade Du oss alltför tidigt, men Din storhet som spelare, ledare och människa var odiskutabel. Tack för tiden vi fick tillsammans.

Hur gick det i den där allsvenska matchen i Göteborg, vid vårt första möte?

Det får bli vår lilla hemlighet, Orvar.

Fler än 150 000 villägare är
bättre försäkrade = med vår hjälp.

Är du säker på att ditt hus inte har något i grunden eller något annat problem som bör åtgärdas? För att kunna slippa av och njuta av ditt boende kan Anticimex-försäghetsavtal vara en bra idé. Fler än 150 000 husägare har valt vårt försäkringspaket med bl.a. försäkring mot åkta hussvamp och självriskefimering vid vattenskador. Vi håller helt enkelt koll på ditt hus och hjälper dig om det skulle uppstå några problem. Kan vi hjälpa dig?

Skicka ett kort till Örebro 114 094 25 30 60 eller besök anticimex.se om du vill veta mer om Anticimex-försäghetsavtal och andra tjänster.

R Ö H N I S C H
women only

Björn Nordqvist

En lugn, seriös och karismatisk ledare

Jag har inget direkt minne av när jag träffade Orvar första gången, men vi spelade naturligtvis mot varandra i början på 60-talet. Det blev ju några matcher innan han slutade som spelare 1965. Vi var ju båda försvarsspelare, så vi kom väl sällan i närheten av varandra. Det var aldrig roligt att möta Örebro på den tiden, då man spelade med en utpräglad offsidetaktik, som naturligtvis dirigerades av Orvar.

Mitt första minne var dock att Orvar ringde hem till mig. Det måste ha varit på våren 1960, då han ville värva mig till ÖSK - i Bandy. Jag var t o m inne i Örebro och var med på någon träff och hade förmodligen också gått till ÖSK om inte Norrköping kommit in i bilden senare under sommaren.

Jag hade även förmånen att få spela några landskamper tillsammans med Orvar i början av

Björn Nordqvist
f. 1942. Från Hallsberg
till IFK Norrköping 1961.
Profvs i PSV Eindhoven
1972-75, sedan IFK
Göteborg 1975-78.
Minnesota Kicks 1979-
80 och ÖIS 1980-83.
Guldbollen 1968, tre
VM och 115 landskamper.

min karriär och det var naturligtvis väldigt stort, då han av naturliga skäl, var en av mina idoler. Jag är ju född och uppvuxen i Hallsberg. Det blev bara några enstaka matcher där vi var i samma lag, men desto fler när han sedan blev förbundskapten.

När han tog vid som förbundskapten satsade han på en del av den yngre generationen. Vi var några stycken som fick mycket förtroende av Orvar, och för min egen del har han betytt oerhört mycket. Som ledare var han otroligt lugn och mycket seriös och ambitiös, var alltid väl förberedd och mycket paläst om våra motståndare. Han behövde aldrig höja rösten, det räckte med att han harklade sig så var alla tysta som ljus. Han hade en karisma och utstrålning som inte är många förunnat.

Ja, det var några rader, men det finns naturligtvis oerhört mycket mer att nämna om Orvar, han var en otroligt fin människa, vän och kamrat.

Kjell Karsbjer
Ekersgatan 21
Tel: 611 67 56

Torbjörn Jonsson

Packa väskan - du ska bli proffs i Roma

Torbjörn Jonsson

f. 1936. Från Ljusne som 17-åring till IFK Norrköping. Fick snabbt landslagsuppdrag. Guldbollen 1960 efter att ensam ha besegrat Frankrike enligt media. Skrev proffskontrakt med Milan, men köptes över till Real Madrid och lånades ut till Real Betis. Kort därefter ater i Italien där han spelade för Fiorentina och Roma. Proffskarriären avslutades i Mantova. Efter återkomsten till Sverige blev han tränare för Sleipner.

Det började med att Roma skickade ett telegram till mig, när jag var vid sommarstugan i Ljusne. Telegrammet löd: "Ring omedelbart Rom, undertecknat AS Roma".

Min första reaktion var att nu ska jag säljas, men så var inte fallet. Jag skulle kontakta Orvar i Örebro, för Roma ville ha ner Orvar som spelare. Sökte Orvar som var bortrest tillsammans med Ulla, och ingen visste var de var. Ringde nummerbyrån och hittade telefonnumret till Bergmarks i Byske. Fick tag i honom där.

Jag frågade om han hade något för sig de närmaste dagarna, och det hade han inte. Då

berättade jag att han omgående skulle packa sin väska och åka till Italien för att spela som proffs i Roma AS. Först blev det alldeles tyst i telefonen, men strax därefter var det klart med Orvar!

Någon timme efter telefonsamtalet med Orvar ringer ÖSK:s styrelseman, som för den delen var från Norrköping, och ger klartecken. Orvar packade väska för avfärd dagen efter. ÖSK:s ordförande åkte med. Resan ner till Rom gick bra. Nu var familjen Ulla, Orvar och Eva romare. Vi bodde i ett hus. Orvar med familj på en våning och vi på den andra. Så hade vi en underbar tid tillsammans.

Torbjörn Jonsson och Orvar med barnen

Leif Eriksson

Orvar som gambler

Leif Eriksson

f. 1942, Kom från Köping till Djurgården Sirius och ÖSK. Proffs i Nice och Cannes 1970-76. Därefter åter i Sirius. Med i VM 1970 och gjorde totalt 49 landskamper.

I början av 1970-talet spelade jag som proffs i franska OGC Nice.

Under den tiden fick vi besök av många fotbollsälskare till den underbara franska Rivieran. En gång kom Ulla och Orvar Bergmark ner till oss tillsammans med våra gemensamma vänner - Tage och Majken Gustafsson från Köping.

De övernattade på det världsberömda "Hotel Negresco", som är beläget på Promenade des Anglais, med utsikt över Medelhavet.

Efter fotbollsmatchen på Stade de Ray åt vi en

fantastisk gourmet middag, och avslutade den sena kvällen som sig bör på Casinot i Nice. Vi hade väl ingen större lycka vid roulettbordet utan våra marker började ta slut. Då sa Orvar att den sista 50 francs-marken sätter jag på nummer 34 (Ullas ålder). Till allas förvåning gick 34:an in och Orvar kunde häva in en hygglig vinst.

På morgonen när Tage skulle checka ut från det lyxiga hotellet var hotellräkningen redan betald.

Orvar var alltså inte bara en gudabenådad fotbollsspelare utan också en riktig "gambler".

BraData

Capiro Läkargruppen

Örjan Persson

Min allsvenska debut

18 år gammal och med 3 träningsmatcher för ÖIS B-lag. Det var inte mycket att komma med. Med denna bakgrund var det lite överkligt när ÖIS-ledaren Nisse Olsson, ringde på lördag och säger i morgon skall du spela. Va då spela? Mot Örebro så klart!

En synnerligen överklig dröm var på väg att gå i uppfyllelse. Men hur skulle detta gå, jag hade ju inte sett en allsvensk match ens. Plötsligt går det upp för mej, vem jag skulle möta, Orvar Bergmark, en av världens bästa backar. Det var många tankar som flög genom huvudet.

På darriga ben stod jag där och väntade att det

Örjan Persson

f. 1942. Från Smögen till ÖIS 1961. Spelade åren 1965-70 som proffs i Skottland. Därefter åter i ÖIS till 1975. 48 landskamper, Slutvarg och skottfärlig vänsterytter.

skulle blåsas till spel. Då klev Orvar fram, sträcker ut handen och säger lycka till. Det var en handling som i det läget betydde väldigt mycket för mej. Jag blev glad, nervositeten försvann, jag var med på plan bland de stora pojkarna.

Premiärmatchen avlöpte hyfsat. Jag fick spela flera matcher för ÖIS. Jag fick också tillfälle att spela ihop med Orvar i landslaget och även ha honom som ledare.

Han var ett föredöme både på och utanför plan. En kille med resning och hög moral.

Tack Orvar!

VÄLKOMMEN!

Allt inom lås & järn

Låstjänst

www.lastjanst.net

Örebro
Lasaffär
Drottninggatan 37
Tel 019-10 5410

Örebro
Järnaffär
Köpmangatan 48
Tel 019-689 90 90

Kumla
Lasaffär
Sveavägen 8
Tel 019-57 00 67

Köping
Lasaffär
Sveavägen 23
Tel 0221-711 20

Lindesberg
Lasaffär
Köpmangatan 5
Tel 0581-158 05

Västerås
Lasaffär
Björnövägen 8
Tel 021-18 00 92

Yngve Brodd

Orvar - för mig den störste

Jag tackar för Er inbjudan att delta vid invigningen i Örebro Läns Museum och utställningen "Berättelsen om Orvar Bergmark".

Tyvärr måste jag meddela att jag ej kommer att närvara. Detta hindrar inte att min tanke kommer att vara med Er den 14 april och minnas tillbaka på tiden i Örebro tillsammans med Orvar, där jag fick

Yngve Brodd

f. 1930 Till ÖSK Tran
Eritsla II 1952.

Profis i Toulouse Frankrike
1953-56 samt 1959-62

I Souchaux i Frankrike
1956-59. Debut i landslaget
1952. 20 landskamper. OS
brons 1952 IFK Göteborg
1962-64. Bosatt i Frankrike.

tillfälle att lära känna en person som skulle bli något stort inom idrotten, för mig den störste!!

Det är med melankoli jag skriver de här raderna när tankarna går tillbaka i tiden, men det går som sagt inte att stoppa den.

Jag ber om en hälsning till familjen Bergmark och som man säger här i Frankrike "Bon courage pour l'avenir".

Orvar Bergmark, Thomas och Gunnar Nordahl.

Karl-Erik Nordström

Mina tre första månader med Orvar

Orvar flyttade till Örebro i augusti 1947. Det första i idrottsväg var att besöka Örmsro Idrottsplats. Där träffades vi och jag fick en väldigt fin kontakt med Orvar. Vi sysslade båda med friidrott i IF Start. Orvar var bra i allting, speciellt i kulstötning, där han senare blev tvåa på junior-DM.

På fritiden var vi tillsammans och brukade fika hos Orvars mamma efter träningar. Start-ledaren Rune Karlsson startade ett handbollslag. Varken Orvar eller jag hade spelat handboll tidigare. Efter lite träning var det dags för match. Motståndare var ÖSK-juniörerna, som senare blev svenska

mästare för juniorer. Matchen slutade med förlust för oss. Resultat 21-0.

Hösten kom och vi började träna landbandy på gårdet utanför Orvars hem på Sveavägen – jag som målvakt och Orvar som skytt. Senare blev jag målvakt i många år i Katrineholms SK, men var inte med när ÖSK vann med 15-0.

Orvar undrade i vilken klubb han kunde börja spela bandy. Han bodde granne med Eyravallen, så valet var lätt. Då var lyckan kommen och Orvar började sin väg mot toppen och våra vägar skiljdes.

Kaptenen Orvar.

Sven-Owe Eriksson

Den sparken är ett mycket kärt minne

1961 besökte Orvar Bergmark och Sven Tumba Folkets Hus i Smedjebacken för att kåsera/berätta om sina idrottskarriärer. Jag var på plats tillsammans med min pappa. Under kvällen delades det ut en del priser i olika tävlingar. När prisutdelningen var klar, fanns det en bandyklubb kvar.

Arrangörerna bestämde att bandyklubban skulle delas ut till den som var yngst i salongen. Det visade sig att jag som 7-åring var yngst i församlingen. Jag fick gå fram inför en fullsatt salong, gå upp på scenen och ta emot bandyklubban av Orvar. Gissa att det var ett stort ögonblick för mig, när jag fick stå tillsammans med Orvar på scenen och prata en stund.

Det var säkert väldigt omtumlande för mig att stå på scenen och prata med en så känd idrottsman. Konsekvensen blev att jag glömde att ta i hand och tacka för klubban. Orvar fattade galoppen snabbt och gav mig en lyckospark. Den sparken är ett mycket kärt minne.

Bandyklubban – vad hände med den då? Den satte vi upp på väggen ovanför min säng och där hänger den än efter 44 år! Jag känner mig alltid stolt när jag läser inskriptionen på klubban: "Till Sven-Owe från Orvar Bergmark."

Det visar vilken betydelse mötet med Orvar Bergmark haft för mig. Tyvärr hade jag inte förmånen att Orvar igen, men givetvis följde jag hans karriär via media.

Har du en kontaktperson i banken?

FöreningsSparbanken Örebro
019 -15 80 00

Slöjdgatan 8
Box 1433
701 14 ÖREBRO

NCC
FÖRVÄNTA LITE MER

Tfn: 019-17 75 00
Fax: 019-18 31 70
www.ncc.se

Arne Argus

Ett bollgeni i dubbelroll

Örebroeleganten Orvar Bergmark är landets främste bollspelare genom tiderna i kombination bandy-fotboll. Stor grabb i båda och försvarsgigant i många år. En annan lika notabel och berömdvärd dubblering - efter nära 20 års elitspel - en ännu längre karriär som toppidrottsledare. Det började med fem år som förbundskapten i fotboll 1966-70 och följdes av drygt 20 år som mångsidig förbundskraft i svensk bandy.

Den norrlandsfödde liraren kom som 17-åring till Örebro där han tidigt kom i kontakt med den tre år äldre ÖSK-aren Olle Säaw. Båda blev storheter i klubben, både i bandy och fotboll.

I landslagen kom Orvar upp i 94 A-kamper i fotboll (1951-65), medan det blev 20 A-kamper i bandy (1951-62). Han var med i bandyns uppvisningsturnering vid Oslo 1952 och sedan i ryssupptakten - i Moskva 1954 och första mötet inför 15.000 på Stadion 1955. Därefter var han en VM-klippa både 1957 och 1961 med brons och silver.

Landslaget i all ära. Orvar upplevde själv SM-finalerna som höjdpunkterna i bandy. Efter tre uddamålsnederlag följde tre SM-triumfer, 1957, 1958 och 1965, och då missade han ändå 7-1 segern över Edsbyn 1955 beroende på gästspel det året i AIK.

I bandy blev Orvar en av de stora även som ledare med bl a 12 år som styrelseledamot i Svenska Bandyförbundet (1975-87). Han var vice ordförande i fyra år och Pontus Widén som ordförande hoppades få Orvar som efterträdare. Men så blev det tyvärr inte, det stoppade hans svåra sjukdom.

Det blev istället ett tungt och bittert levnadsslut för hedersmannen och idrottsgiganten Orvar. Men den ljusa minnesbilden finns levande kvar i Bandy-Sverige, därtill som en kär och trofast vän, godhjärtad och behagligt trivsamt.

Arne Argus

Hedersordförande i Svenska Bandyförbundet

Välkommen till en ny upplevelse!

Våra nya lätta och luftiga skyddsskor Stålex Light har skyddståhätta av aluminium och en rad nya, smarta komponenter som ger fötterna skön luftväxling.

Den nya sulan Asymetrix ger enastående halkmotstånd och en säker stegsättning.

Finns hos återförsäljare över hela landet. Utvecklas och tillverkas av Arbesko AB. Tfn 019-30 66 00.

ARBESKO
MAKES A DIFFERENCE
www.arbesko.se

Curt Einarsson

Skulle jag ta förbundskaptensjobbet?

När jag 1973 som 28-åring blev tillfrågad om att bli förbundskapten i svensk bandy, var det inte en självklarhet för mig att tacka ja. Funderingar krävdes. Då var det naturligt att fråga en person till råds som visste, vad jobbet handlade om och som hade omdöme och klokhets: Orvar Bergmark.

– Ta jobbet Curt. Du klarar det, men förbered dig på hur det blir när du slutat, sa Orvar med eftertryck.

Han menade att han själv blandat ihop person

och funktion och tyckte det var underligt att telefonen inte ringde så ofta och folk ville höra hans synpunkt i olika ärenden, när han själv hade slutat som förbundskapten i fotboll.

När vi i den ryska natten analyserade och analyserade den förlorade landkampsduellen med Sovjet, sa plötsligt Orvar: – Pojkar, landskampen är spelad.

Även den reflekterande landslagsmannen i bandy och förbundskaptenen i fotboll kunde få nog av eftertanke.

BREVÄPPEL FAKTUROR KÖVERT VISITKORT TIDNINGAR
BILJETTER PROGRAM VYKORT PRISLISTOR UNDERSEDLAR TIDLISTOR
RESERAKNINGAR
KUNDKORT PÅSKEDSKORT FÖRENINGAR SERVICERAPPORTER
ETIKETTER KONTANTKORT ANTECKNINGAR OCK
KVITTOPLÖCK MEDLEMSKORT BONUSKORT MEDLEMSKORT
PRESENTKORT REGISTERBLAD KONFERENSPLÖCK VÄRDNINGSKORT

Frövi Tryckeri

Tel. 0581-308 78

Folksam®

www.folksam.se

Lars Eklund

Möten att minnas

Under två årtionden har vårt idrottshistoriska sällskap fyllt ett behov hos oss idrottsvänner att mötas för att minnas. En lång rad gäster, många framstående och färgstarka personligheter, har berikat och inspirerat oss. En fin träffpunkt är vår nya hemmaplan i Länsmuseet.

Som idrottsutövare och följeslagare har vi alla upplevt "Förgyllda ögonblick", minnesvärda prestationer, händelser och personliga möten, som kommit att betyda mycket för oss. Här är några av mina upplevelser.

Kanotkungen

En sörmäländsk kuststad var min hemort på 1940-talet. Som ung idrottsintresserad hade jag där lyckan att ofta se och möta Kanotkungen. Att bo granne med hans pappa och jobba på samma företag som han var också stort! Själv vanlig "turistpaddlare" såg jag ibland Mästerpaddlaren på träningsstråket över Stadsfjärden eller ute i skärgården, solbränd, guldlöckig, kraftfullt svingande paddeln. Från tävlingar minns jag hans obetvingliga spurt – först och främst! Så klart man var imponerad och tillhörande supporterergänget.

1989 kom Gert Fredriksson till vårt Sällskap och berättade om sin kanotkarriär. Det var ett kärt återseende av en stor idrottsman med en värdighet och integritet jämförbar med Orvar Bergmarks.

Riksdagsmannen Allard

På 50-talet mötte jag som tidningsanställd Henry Allard, riksdagsmannen, för första gången.

Vi kom att samarbeta en del för tidningen. Det var alltid mycket stimulerande. Efter bildandet av Örebro läns Idrottshistoriska Sällskap hörde han av sig. Det var självklart att bli medlem. Inte kunde man säga nej till en f.d ordförande för Riksidrottsförbundets styrelse och tillika elitgymnast!

En kung och en talman

I maj 1995 hade jag nöjet att skjutsa ett par av sällskapets medlemmar för ett vänbesök i Nyköping, och Henry, hedersordförande, var med. Väl på plats fick jag idén: Visst vore det roligt att åter sammanföra de idrottsliga storheterna Gert och Henry! Jag ringde upp och hade tur. Gert och hans fru tog gärna emot hemma vid kaffebordet.

Det blev en högtidsstund för oss som var med. Med oförställd glädje och värme möttes de två kring gemensamma minnen från olympiska spel och världsmästerskap.

En liten spontan händelse kan tyckas, men för mig var det ett idrottshistoriskt möte mellan en idrottens Kung och hans Talman.

Henry Allard och Gert Fredriksson

Kurt Löfvenhaft

Gunder Hägg 1918-2004

Gunder och Arne på besök hos oss

I början av januari detta år fick sällskapet en gåva av en av våra medlemmar - Anders Risberg - det visade sig vara en teckning av en för oss okänd konstnär. Den visar Gunder Häggs hemkomst från sin bejublade USA-resa 1943. Om denna resa och mycket annat berättade Gunder och Arne Andersson vid deras besök på årsmötet den 13 april 1988. Det blev en mycket trevlig och gemytlig kväll, minns Lennart Nilsson. Gunder och Arne bjöd på sig själva och lockade fram många skratt ur rekordpubliken.

Nils Gunder Hägg, kanske 1900-talets främste svenske friidrottare, blev idol inte bara för sin egen generation utan också för de generationer som växt upp efter hans storhetstid.

Gunder hade tänkt bli skidlöpare, han hade stor talang även för det, men valde löpningen på kolstybb. 16 världsrekord visar att han valde rätt. Han stod på toppen mitt under brinnande världskrig.

Skogsstigarna runt Albacken

Jämtpojken Gunder Hägg växte upp i Albacken, en liten by i Jämtland, där hans syster Gulli, 83 år, fortfarande bor kvar. "Gunder hade samma kynne som pappa, de skulle alltid vara värst", minns Gulli. Efter 6-årig folkskola fick Gunder arbete som bonddräng hos Fridolf Westman, där Henry "Kälarne" tidigare varit dräng innan han blev storlöpare och brandman i Gävle.

Med den mycket idrottsintresserade pappa Nils Henrik som pådrivare och tidtagare började Gunder hårdträna på de nu så berömda skogsstigarna runt Albacken. Första gången Gunder såg en idrottsplats var sommaren 1936, när han vann JM i Kälarne på 1500 meter med tiden 4.24.

10 världsrekord på 82 dagar

En karriär som saknar motstycke hade inletts. Han blev brandman, och han blev en storlöpare som

under toppåret 1942 slog 10 världsrekord på 82 dagar - en prestation som inte har överträffats av någon. Svenska Dagbladets "Bragdkommitté" behövde inte något sammanträde för att utse bragdmedaljören detta år.

Legenden säger att Gunder var en unik talang som inte behövde träna. Han hade allt gratis, men det är helt fel, har Gunder berättat. "Jag tränade som en besatt. Jag var troligen den förste som tränade lika mycket på vintern - snöpulsning - som på sommaren och även under tävlingssäsongen mellan loppet. Talang hade jag kanske, men att jag hade någonting gratis är fullständigt fel".

Sluta med idrotten – läkarens råd

1939 drabbades Gunder av en dubbelsidig lunginflammation som höll honom borta från träning i månader. "Vad Hägg än gör så sluta med idrotten", sa läkaren när pären var över.

Långt senare berättade Gunder detta för den legendariska löparen Herb Elliot som undrade "Varför gick du emot läkarens ordination. Hur vågade du"? "Jag trodde inte på honom", svarade Gunder. Redan då hade han egna åsikter och ifrågasatte den s.k. sakkunskapen.

Många av Gunders vänner kan vittna om att han i goda vänners lag var en glad gamäng, men att han också var rättfram och frän i kommentarerna. När Gunder i 50-årsåldern kände sig otränad och flåsig, genomgick han en hälsotest och fick då besked om att han fortfarande hade kondition som en värnpliktig. Vid det beskedet skrev han en insändare till en tidning: "Om jag har samma kondition som en värnpliktig, tycker jag att det svenska försvaret ska läggas ned".

USA-resan 1943

Det var ingen försagd och tystlåten nordbo den amerikanska pressen mötte, när han anlände till Amerika efter den långa och jobbiga resan över Atlanten mitt under brinnande krig.

Gunders ankomst var uppmärksam i amerikansk media. En del tidningar var ironiska. De menade att Gunders rekordtider hemma i Sverige hade tagits med väckarklocka.

Efter 25 dygn på Atlanten hade Hägg 10 dagar på sig för att komma i form. Den amerikanska expertisen kunde inte för sitt liv första sig på Häggs träning, som de uppfattade som terränglöpning och som inte alls skulle kunna ge någon snabbhet på en kolstybbsbana.

Dartmouths berömde tränare Harry Hillman, f.d. olympisk häckmästare sa: "Kommer Hägg i form på det här sättet, då begriper jag mig inte ett dyft på idrottsträning, och ändå har jag hållit på i närmare 50 år med detta". Den församlade sakkunskapen var enig inför den mycket omskrivna duellen mot den "oslagbare" Greg Rice, som hade tagit hem amerikanska mästerskapet på 5000 meter fem år i följd, inte förlorat en tävling på tre år och vunnit 65 "raka" segrar. Han var den i särklass främste "kortlångdistansaren" som Amerika

någonsin haft. Hägg var en stursk bonddräng från Sverige, som Rice lätt skulle sätta på plats.

De fick alla fel, och det blev andra tongångar i pressen. Gunder Hägg utklassade Rice. När det återstod en kvarts engelsk mil ledde Hägg med 90 meter. Då närmade sig Rice i en vansinnesspurt, men Hägg sträckte litet på benen och löpte i mål 40 meter före sin motståndare. "Ett lopp jag aldrig glömmer. Rice hade 65 raka segrar innan han mötte mig", har Gunder berättat.

Gunder the Wonder

Efter utklassningen av Greg Rice förstummades de tidigare så ettersprutande kritikerna och den amerikanska pressen som tidigare misstrott Häggs framfart i rekordtabellerna sparade inte på superlativerna om "Gunder the Wonder". Hans Amerikaturné, som resulterade i 8 segrar av 8 möjliga, blev mycket uppmärksam i Sverige. Loppen kunde följas i direktsändning i

svensk radio, för övrigt de första interkontinentala direktsändningarna i Sveriges Radios historia.

En fotoutställning öppnades i Stockholm "Gunder Hägg i USA". Folk stod i kö. Utställningen hade öppet varje dag till klockan 21. Inträdet var 25 öre, och nettot gick till en idrottsgård i Valådalen. Varje timme visades den film som Gösta Olander gjort om Häggs träning.

En världsmän och vresig jämte kom hem

Den "vresige jämten" landade som en världsmän den 26 september 1943 på Bromma flygfält. Bo Ekelund hälsade honom välkommen och överlämnade en hedersplakett från Svenska Riksidrottsförbundet. Amerika har inte förändrat honom, slog man fast vid presskonferensen. Han står med båda benen fast på jorden.

Är man proffs så är man

Söndagen den 17 mars 1946 diskades Gunder. Arne Andersson och Henry Kälarne för brott mot amatörbestämmelserna. Avstängningen skapade en stor debatt inom den svenska idrottsrörelsen, och många ansåg avstängningen som orättvis. Gunder, till skillnad från Arne Andersson, brydde sig aldrig om att försöka återfå sin amatörstatus. "Är man proffs så är man". Gunders idrottsintresse avtog med åren, och han såg sällan levande idrott. Mest beundrade han handikappidrottens prestationer, när de visades på TV.

Den 27 november 2004 avled Gunder Hägg på Löderups vårdhem utanför Malmö, en dryg månad innan han skulle ha fyllt 86 år. Den 1 januari 2005 begravdes Gunder i kretsen av de närmaste.

Folke Broman - till minne

Folke Broman gick bort den 4 januari 2005. Nära 90-årig var han Sällskapets – sannolikt även länets – äldste svenske mästare. För sina bedrifter belönades han 1936, såsom den andre, med NA:s guldplakett.

Det året vann ÖSK:aren Folke SM i "skridskolöpning", som det då hette, på 5000 och 10000 meter och blev bäste i sammanlagd poängberäkning. Dessutom var han svensk rekordhållare på 3000 meter.

I vårt Sällskap var han tidigt medlem och som ledamot i aktivitetsutskottet 1988-98 aktiv vid våra kafé-träffar. Stillsam, försynt och med glimten i ögat – det är minnet av Folke inom Sällskapet. Tilläggas kan hans lojalitet och plikttrohet, som inte bara kom vårt Sällskap till del, utan även genomsyrade hans yrkesverksamhet i AB Bandindustri i Kumla, där han var disponent.

Styrelsen

Gäster vid Sällskapets träffar 1986-2004

- lista upprättad av Lars Eklund

1986		
21/4	Lars Buhrgard, ÖL.M	"Idrott i Örebro län förr"
21/4	Carl-Eric Lindblad	Boxningen i Örebro. Första årsmötet
17/5	Orvar Bergmark	Utställningsinvigning i Länsmuseet
3/11	Agneta Andersson och Gösta Klingberg	Intervjuare: Gunnar Aslund Bildvisning från utställningen
1987		
2/11	Georg "Åby" Ericson och Orvar Bergmark	Förbundskaptener i fotboll. Höstmötet
1988		
13/4	Gunder Hägg och Arne Andersson	Intervjuare: Ola Hellstrandh. Årsmötet
23/4	Ely Olsson	Förrättade museiinvigning.
9/11	"Mora-Nisse" Karlsson	Skildrade sitt skidlöparliv. Höstmötet
1989		
11/4	Gert Fredriksson	Kanotkungen berättade. Årsmötet
6/11	Roland Mattsson	"Idrott och moral". Höstmötet
1990		
23/4	Ingemar Johansson	Intervjuare: Ola Hellstrandh. Årsmötet
10/10	Rolf "Bullen" Berglund	Internationell brottningsdomare. Caféträff
19/11	Gunnar Nordahl	Fotbollsminnen. Höstmötet
1991		
15/4	Ulrika Knape och Toivo Öhman	Upplevelser inom simsporten. Årsmötet
21/9	Claes Egnell	Modern femkampare. Idrottsmuseets dag
11/11	Gösta "Fågum" Pettersson	Intervjuare: Pelle Jacobson. Höstmötet
1992		
6/4	Jonny Nilsson	Intervjuare: Pelle Jacobson. Årsmötet
2/11	Ricky Bruch	Intervjuare: Ola Hellstrandh. Höstmöte
11/11	Ingrid Andersell	Basket, bowling, fotboll. Caféträff
9/11	"Lappo" Lindblad	Orienteringsminnen. Caféträff
1993		
13/1	Olle Säaw	Mister Bandy". Caféträff
17/3	Lena Fahlström och Malin Lake	Samtal: Thomas Eklund. Caféträff
5/4	Björn Nordqvist	Fotbollsminnen. Årsmötet
13/10	Sven "Dala" Dahlqvist	ÖSK-ledare med framtidsmål. Caféträff
1/11	Gunnar Larsson	OS-guldsimmare. Höstmötet

1994		
19/1	Sven Bergström	Minnen med bandy- och golfboll. Caféträff
9/2	Ove König	"Med snabba och raka rör". Caféträff
16/3	Karin Rabe	"Med skärmen i blicken". Caféträff
11/4	Rune Larsson	Häcklöparen med fighterhjärtat. Årsmötet
14/9	Marlena Jansson, Arne Yngström och Rolf Gunnarsson	I orienteringens tecken. Idrottsmuseets dag
2/11	Martin Nordfors	"Med VM-guld i siktet". Caféträff
7/11	Ake Strömmer	Sportreportern. Höstmötet. Publikrekord
17/12	Elisabet och Tomas Gustafson	Pa hal is. Höstmötet
1995		
22/2	Sofia Hedman	Rytmask sportgymnastik. Caféträff
13/3	Stjärnkavalkad med anledning av 10-årsjubileet. Lars Ove Sjödin, Olle Säaw Anna Lena Fahlström Ingrid Andersell Elisabeth Branäs Sune Wennlöf Orvar Bergmark, Sven Dahlqvist Per Arne Berglund Karin Lindén, Anders Lindh Hellmut Röhnisch Werner Hardmo Rune Åhrling Lena-Marie Hagman Karin Rabe, Rolf Pettersson Ove König Martin Nordfors Henrik "Henka" Gustafsson	Intervjuare: Ola Hellstrandh Bandy Basket Bowling Curling Cykel Fotboll Fri idrott Gymnastik " Gång Handboll Handikappsimning Orientering Skridsko Skytte Speedway
11/9	Gunnar Sköld och Ingemar Hellström	Skyttemästare berättade. Idrottsmuseets dag
8/11	Birger "Keller" Johansson	Roliga fotbollsminnen. Caféträff
6/12	Kjell Grane	Om motion och hälsa. Caféträff
1996		
17/1	Anders Lindh	Gymnast och ledare. Caféträff
14/2	Sune Wennslöf	Cykelmästare. Caféträff
13/3	"Nora-Anna" Larsson-Hedlund	Löparlegenden. Caféträff
15/4	Lennart Risberg	"Söders Dempsey". C E Lindblad. Årsmötet
21/9	Gerd Engman	Återinvigning av länsidrottsmuseet
4/11	Anders Gärderud	Guldolympiern 1976. Höstmötet
11/12	Bengt Johansson	Brottningsvärldsmästaren 1950. Caféträff
1997		
15/1	Karl Eric Södergren och Gunnar Carlsson berättade.	Caféträff
12/2	Werner Hardmo	Flerfaldig världsrekordhållare. Caféträff
12/3	Rune Åhrling och Nils Hedman	Handbollsminnen. Caféträff
7/4	Bengt Grive	TV-kommentatorn. Årsmötet
3/11	Thomas Nordahl	ÖSK:s meste målgörare. Höstmötet
10/12	Rolf Pettersson	Världsmästare i orientering. Caféträff

1998		
14/1	Bergmark, Bergström, Sääw	ÖSK-bandyns storhetstid. Caféträff
11/3	Marianne Lundqvist-Grane	Minnen från SM, OS och VM. Caféträff
6/4	Bergmark-Parling	Fotbolls-VM -58. Årsmötet
9/11	Jörgen Mårtensson	Orienteringsmästaren. Höstmötet
1999		
13/1	Bengt Asplund, Olle Wennlöf	"Svängis, Folke och alla vi andra" Caféträff
10/2	Lindén, Wallner, M-B Jansson	"Örebro – gymnastikstaden". Caféträff
10/3	Tony Westman	KFUM:s volleybolltjejer. Caféträff
12/4	Torgny Mogren	Världsmästare på skidor. Årsmötet
13/10	Lasse Larsson	Centerhalv i Degerfors. Caféträff
10/11	Greta Hause	En av de stora gymnastikprofilerna. Caféträff
1/10	Sven "Plex" Pettersson	Käseri om idrott. Höstmötet
8/12	Olle "Totten" Gustavsson	Fotboll, bandy och idrottsskador. Caféträff
2000		
3/4	Berndt Johansson	Guldloppet i Montreal -76. Årsmöte
11/10	Mats Dahlberg	Sport i radio och TV. Caféträff
8/11	David Lega	Berättade om Par Olympic. Höstmötet
2001		
17/1	Arne Yngström	Hagaby GOIF 75 år och orientering. Caféträff
14/2	Eija Feodoroff	Damfotboll, SISU. Caféträff
2/4	Alf Nygaard	Gösta Olanders Valådalen. Årsmötet
10/10	Rolf Nilsson	Militär femkamp. Caféträff
7/11	Leif "Honken" Holmqvist	Claes Åkeson intervjuade. Höstmötet
5/12	Mats Beckne	Vätternruntåkaren. Caféträff
2002		
9/1	Bert Persson och Jan Björklund	Berättade om AGF. Caféträff
13/2	Arne Olsson och Per Gavelin	Fotbollsspelare i ÖSK. Caféträff
13/3	Anna-Lena Fahlström-Kanto	Basket och Nerike Basket. Caféträff
3/4	Benny Lennartsson	Internationell fotboll. Årsmötet
11/9	Pelle Sjöholm	Kumla-Indianerna. Caféträff
9/10	Mats Hallberg	Golfproffset berättade. Caféträff
11/11	Stig "Stickan" Pettersson	Höjdhoppare och ledare. Höstmötet
11/12	Björn Nyberg m fl	Undret i Frövi – om judo. Caféträff
2003		
8/1	Ove Lindqvist	Nya Vallen och ÖSK. Caféträff
12/2	Karl Axel Bergström	Ledare i svensk bowling. Caféträff
12/3	Tomas Danielsson	"Hjälp, hur hann vi med att jobba" Caféträff
2/4	Assar Rönnlund	Skidlöparen och kommentatorn. Årsmötet
8/10	Krister Linnér	"Sporten och media". Caféträff
5/11	Ralf Edström	Fotbollsminnen. Höstmötet
10/12	Inge Blomberg	"Visst kan man må bra på äldre dar". Caféträff
2004		
14/1	P O Johansson	Visade video om Ingo. Caféträff
11/2	ÖSK:s och KIF:s tränare	Intervjuare: Dixie Eriksson. Caféträff
10/3	Agneta Andersson	Berättade om sin kanotkarriär. Caféträff
31/3	Thomas Bodström m fl	Invigning av nya museet
14/4	Ulf Karlsson	Svenska chanser i OS. Årsmöte
8/9	Ove Adamsson	Cykelkarriärer far-son-sonson. Caféträff
13/10	Örebro Volley	Tränare, spelare. Caféträff
17/11	Dan Waern	Särpräglad storlöpare. Höstmötet
8/12	Arne Argus	Ordf i Svenska Bandyförbundet. Caféträff

"Både ekonomi och prestanda"

NETTOKÖP

Kungsgatan 19. ÖREBRO
Tel 019-13 35 12 www.nettokop.com
Vard. 10-18, Lörd 10-16

Nu finns vi även på Aspholmen
Radiatorvägen 2, tel 019-12 22 90
vard 10-19, lör 10-16, sön 11-16

LÄNSGÅRDEN

– en värd för alla!

Länsgården Fastigheter AB

Telefon 019-602 39 70
e-post: info@lansgarden.se
www.lansgarden.se

sisu Örebro Län

Idrottsutbildarna

www.sisuidrottsutbildarna.se/orebro

ETT FYRFALDIGT LEVE...

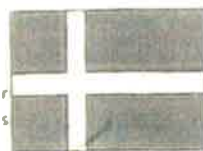

REKORDS Idrottsalbum

Nr 51-52 1958

Svenska VM-laget

Toppen för svensk landslagsfotboll under 1958 var det VM-silver, som erövrades av vidstående manskap.

Svenska VM-laget

Stående fr. v.: Lennart «Neckan» Skoglund, Gunnar Gren, Agne Simonsson, Bengt «Julle» Gustavsson, Nils Liedholm, Knästående: Kurl «Kurre» Hamrin, Reino Børjesson, Orvar Bergmark, Kalle Svensson, Sven Axbom, Sigvard Farling

